

[Ove Hansen.]

er sædvane, at parterne i en ejendoms-handel først enes om en pris eksklusiv af afgiftspligtig grundstigning og derefter ved slutsedlernes oprettelse lægger den afgiftspligtige grundstigning til købesummen med det beløb, som den efter oplysning fra myndighederne viser sig at andrage. Jeg tvivler ikke på rigtigheden af de oplysninger, som Advokatbladet bringer, men den fremgangsmåde, der hidtil er anvendt ved ejendomshandler, er efter min opfattelse ikke overensstemmende med det, som jeg synes loven forudsætter. Jeg havde den opfattelse, da vi formulerede denne § 64, at en slutseddel skulle udfærdiges, når der mellem parterne var opnået enighed om handel og vilkår. Når der så forelå en beregning af den afgiftspligtige grundstigning, skulle reguleringen af købesummen finde sted. I langt de fleste tilfælde ville dette sikkert medvirke til, at det blev sælgeren, der kom til at svare den afgiftspligtige grundstigning.

Jeg beklager, at man ikke har fulgt de retningslinjer, jeg her har givet udtryk for; og vil man fortsætte, som man hidtil har gjort, så erkender jeg, at vi må prøve på at finde en anden løsning.

Jeg kan oplyse, at mit parti er villig til at følge den tanke — eller rettere det forslag — som den højtærede finansminister lige har redegjort for, nemlig at grundstigningsskylden fikseres på det nuværende grundlag, og således at skævheder og urimeligheder, der er opstået siden 12. almindelige vurdering, rettes. Derved skulle det jo være muligt at hindre, at nogen kommer til at betale højere grundstigningsskyld af de ejendomme, som de i øjeblikket besidder.

Mit parti kan derimod ikke medvirke til, således som de ærede forslagsstillere har stillet forslag om, at grundstigningsskylden helt bortfalder efter 13. almindelige vurdering. Jeg tror, at følgerne af en sådan beslutning vil være større, end man gør sig tanker om, men jeg kan tilføje, at vi er villige til at deltage i det udvalgsarbejde, der nu forestår, og vi vil gerne bidrage til en grundig undersøgelse og kulegravning af hele problemet om grundstigningsskylden.

Finansministerens forslag om at udskyde 13. almindelige vurdering et år kan vi ligeledes tiltræde, ja, vi finder det endog

hensigtsmæssigt, at vurderingen udsættes et år. Derved får vi mulighed for og tid til en nærmere prøvelse og bedømmelse af de ekspertundersøgelser, der finder sted for tiden.

Vor endelige stilling vil naturligvis være afhængig af de resultater, vi kommer til under udvalgsarbejdet. Skal der slækkes på grundstigningsskylden, må det være en forudsætning, at der kan vises andre veje for beskatning af store fortjenester ved salg af fast ejendom. Finansministeren har allerede berørt mulighederne for en skærpet indkomstskat ved virkelig store ejendomshandler, og hvor der er opnået ekstraordinært store fortjenester.

Finansministeren ventilerede også tanken om at gøre ejendomsskatterne udelukkende til kommunale ejendomsskatter. Jeg tror, at denne idé vil blive modtaget med stor tilfredshed i alle kommunale kredse. Herved vil navnlig de stærkt voksende kommuner få mulighed for at føre en skattepolitik, der vil være i stand til at kompensere tabet fra den fiksering, der formentlig nu vil finde sted for grundstigningsskyldens vedkommende.

Jeg vil slutte disse bemærkninger med at udtale, at selv om vi ikke kan gå med til at ophæve grundstigningsskylden efter 13. almindelige vurdering som foreslået af oppositionspartierne, kan jeg love mit partis medvirken til en grundig udvalgsbehandling af problemet.

Axel Kristensen: Vi har en vis forretningsorden i dette hus. Efter denne skal et lovforslag omdeles i det øjeblik, det fremsættes, og så er der en frist inden første behandling, således at man har lejlighed til at sætte sig ind i det. I dag ser vi dette omgået ved, at finansministeren faktisk fremsætter forslag, som vi uden at have læst det — for vi har ikke fået talen — skal tage stilling til og debattere. Formelt er selvfølgelig forretningsordenen ikke overtrådt, men det er urimelige vilkår at byde os at debattere under. Mange af de udtryk, som den højtærede finansminister brugte, var så uklare, at det er umuligt for os at bedømme dem, og jeg må derfor have lov til at sige, at jeg holder den tale, jeg ellers ville have holdt, og debatterer ud fra det forslag til beslutning, der er fremsat, og jeg skal